

gælder, at hurtig Hjælp er dobbelt Hjælp, og at hvis der kan ydes effektiv Hjælp, er Hjælp før det endelige Sammenbrud billigere baade for de enkelte private og for Samfundet som Helhed.

Det vigtigste Spørgsmaal bliver da efter min Mening at klare sig: Hvordan kan Staten hjælpe? og dér ser jeg for saa vidt med Tilfredsstillelse, at Lovforslaget ikke stiller Krav om, at der skal ydes direkte Tilskud. Ligesom det store Flertal her i Folketinget i Efteraaret afviste et Forslag om at yde direkte Milliontilskud til Industrien for at holde den i Gang, saaledes vil sikkert et meget stort Flertal stadig modsætte sig at yde direkte Tilskud som Gave til kriseramte Landbrugere for at holde dem oven Vande. Det er en Vej, man af Hensyn til de Konsekvenser, det vil have, og det Skraaplan, det vil være at komme ind paa, ikke vil kunne indlade sig paa. Jeg ser ligeledes med Tilfredsstillelse, at der ikke er stillet Forslag om et for den almindelige Kredit skadeligt Moratorium, noget, man skal være yderst forsigtig med at skride til.

Der er foreslaaet som Kærnepunkt Oprettelse af et Par Laaneinstitutioner, og jeg mener da, at man bør underkaste de stillede Forslag en saglig Overvejelse for at se, om det skulde være ad den Vej, der kan gøres noget for de kriseramte, man vil hjælpe. Indholdet af Afsnittet om Kri-
sehypotekfonden skal jeg ikke gaa nærmere ind paa. Det er jo refereret indgaaende af andre Talere. Jeg er enig med den højtærede Statsminister i, at Statens Risiko ikke er begrænset til de 15 Mill. Kr., som nævnes som Maksimum i § 83, men at der er en yderligere Risiko ved Kurstab for Staten derved, at den maa modtage et ubestemt Antal Kasseobligationer til ubestemt Kurs, maaske langt under Pari. Min Hovedindvending mod Lovforslaget er imidlertid den, at jeg ser ikke, hvor Staten i disse Tider skal skaffe de fornødne Penge fra. Statens Garanti beløber sig til i alt Fald de første 15 Mill. Kr., som nævntes, og da Forslaget kun skal gælde i tre Aar og det er Meningen, at Staten op til disse 15 Mill. Kr. skal være pligtig at indskyde i Reservefonden, efterhaanden som denne Reservefond faar Brug derfor, er det jo slet ikke smaa Millionbeløb, der alene med Hen-

syn til Kri-
sehypotekfonden stilles Krav om i denne vanskelige Tid, og jeg ser ikke nogen som helst Anvisning paa, hvor Staten skal skaffe disse Midler fra. Jeg er enig i, at Kursen paa Obligationerne vil være meget usikker, og jeg mener, at Obligationsmarkedet jo vil blive yderligere trykket ved, at disse Obligationer, selv om de ikke noteres paa Københavns Børs, kastes ud paa Markedet.

Endelig vil jeg sige, at jeg tror, det er rigtigt, at denne Kri-
sehypotekfond, som dog kun maa laane ud op til Maksimum paa 75 pCt. af Ejendommens Værdi, kun vil kunne komme til at yde Hjælp til de færreste akkordsøgende og akkordtrængende. Det er jo dem, som har deres Ejendomme belastet med en Gæld fra 75 pCt. og op til 100 pCt. af Ejendommens Værdi, ja, maaske langt op over Skorstenen, som for Øjeblikket sidder haardest i det, det er dem, der har vanskeligst ved at skaffe sig Kredit og ved at klare sig, og som derfor fortrinsvis vil strømme til og søge at faa Akkord. Det vil sikkert kun blive de færreste af dem, som trænger til Akkord og vil melde sig til en saadan Akkord, der vil blive hjulpet ad denne Vej. Men der bliver dog tilstrækkelig mange tilbage, som vil søge at faa deres Prioritetsforhold ordnet gennem denne fordelagtige Kri-
sehypotekfond, saaledes at den efter min Mening vil blive ganske utilstrækkelig til at tilfredsstille den Del af de akkordsøgende, som kan melde sig efter dette Lovforslag. Naar man tænker paa, at der alene til det lille Sønderjylland er stillet 20 Millioner til Disposition som Kri-
sefond, og tænker paa den uhyre Prioritetsbyrde paa det samlede Landbrug, saa synes rigtignok de her omtalte 30 Millioner ikke at være noget særlig stort Bidrag eller noget, der i særlig Grad vil kunne hjælpe Folk ud over deres Vanskeligheder. Jeg mener ligesom den højtærede Statsminister, at Forslaget om Laanekassen paa Forhaand lyder noget mere tillokkende. Det skulde jo hjælpe alle akkordsøgende, som enten ikke havde eller ikke ad anden Vej kunde skaffe sig private økonomiske Midler, og som ved en forholdsvis lille Haandsrækning i Kontanter kunde naa til en for dem fordelagtig Akkord, der vilde kunne frelse store